

Udskriftsdato: 15. juni 2026 (Gældende)

Ikke kritik af afslag på aktindsigt af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser, herunder forholdet til andre lande, i oplysninger i Udenrigsministeriet vedrørende indlæggelse af udenlandsk ambassadørs mor på danske hospitaler

---

Ministerium: Folketingets Ombudsmand

Journalnummer: Sag nr. 15/01858

Ikke kritik af afslag på aktindsigt af hensyn til rigets udenrigspolitiske
interesser, herunder forholdet til andre lande, i oplysninger i
Udenrigsministeriet vedrørende indlæggelse af udenlandsk ambassadørs mor
på danske hospitaler

Svar til journalisterne A og B, medie C

13-07-2015

Sag nr. 15/01858

Jeres klage over Udenrigsministeriets afslag på aktindsigt

Jeg har nu færdigbehandlet sagen.

Jeg kan ikke kritisere, at Udenrigsministeriet mente, at et antal dokumenter omfattet af jeres aktindsigtsanmodninger var interne dokumenter efter offentlighedslovens § 23, stk. 1, 1. pkt., og dermed som udgangspunkt undtaget fra aktindsigt.

Jeg er enig med Udenrigsministeriet i, at de interne dokumenter indeholdt oplysninger, der var ekstraeringspligtige efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 28, stk. 1, 1. pkt. For så vidt angår den interne notits vedrørende telefonsamtaler med hospitalerne mener jeg, at den indeholdt oplysninger omfattet af § 28, stk. 1, 1. pkt., ud over dem, som var offentligt tilgængelige.

Jeg er enig med ministeriet i, at de dokumenter og oplysninger i sagen, som blev udvekslet eller fremkom i forbindelse med den direkte kontakt med de x-landske myndigheder – herunder ambassadøren – kunne undtages fra aktindsigt efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 32, stk. 1.

For så vidt angår de øvrige undtagne oplysninger kan jeg ikke tilsidesætte Udenrigsministeriets konkrete vurdering af, at der er nærliggende fare for, at Danmarks forhold til X-land vil lide skade, hvis oplysningerne offentliggøres, og jeg kan derfor ikke kritisere, at oplysningerne blev undtaget med henvisning til offentlighedslovens § 32, stk. 2.

Dette betyder, at jeg for så vidt angår afgørelsen i anledning af aktindsigtsanmodningen af 3. marts 2015 ikke kan kritisere, at Udenrigsministeriet undtog de to dokumenter i deres helhed efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 32, stk. 1, og at jeg heller ikke kan kritisere, at de ekstraeringspligtige oplysninger i de interne dokumenter blev undtaget efter henholdsvis offentlighedslovens § 32, stk. 1 og 2.

Ministeriet har i udtalelsen til mig af 13. maj 2015 anført, at i det omfang jeg måtte finde, at den interne notits om telefonsamtalerne med hospitalerne indeholder yderligere ekstraeringspligtige oplysninger, kan disse oplysninger undtages efter offentlighedslovens § 32, stk. 2. Denne vurdering er jeg enig i, og på den baggrund kan jeg ikke kritisere, at der ikke blev givet indsigt i oplysninger i notitsen.

Jeg kan ikke kritisere, at Udenrigsministeriet gav delvist afslag på aktindsigt i aktlister knyttet til sagen, jf. offentlighedslovens § 32, stk. 2.

Endelig kan jeg ikke kritisere, at Udenrigsministeriet ikke fandt grundlag for at give jer aktindsigt som følge af princippet om meroffentlighed.

Nedenfor i afsnittet ”Ombudsmandens udtalelse” finder I en nærmere begrundelse for resultatet af min undersøgelse. Fra s. 13 er der en sagsfremstilling.

Ombudsmandens udtalelse

1. Hvad drejer sagen sig om?

Sagen angår aktindsigt i Udenrigsministeriet i oplysninger vedrørende indlæggelsen af den x-landske ambassadørs mor på danske hospitaler og aktlister i tilknytning hertil.

Udenrigsministeriet har truffet tre afgørelser i sagen, alle dateret den 12. marts 2015.

Den første afgørelse (vedrørende aktindsigtsanmodning af 3. marts 2015) angår akter, der vedrører kontakten mellem de x-landske myndigheder – herunder den herværende ambassadør – og Udenrigsministeriet, herunder ambassaden i Y-by [hovedstaden i X-land].

Udenrigsministeriet gav indsigt i ét dokument, men gav afslag på aktindsigt i øvrige dokumenter, som blev anset for omfattet af aktindsigtsanmodningen. Afslaget skete for to dokumenters vedkommende i det hele med henvisning til offentlighedslovens § 32. For de øvrige dokumenters vedkommende skete afslaget med henvisning til offentlighedslovens § 23.

Oplysninger i de interne dokumenter, der vedrørte sagens faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger – og som således skulle ekstraheres efter offentlighedslovens § 28 – blev undtaget efter offentlighedslovens § 32. For så vidt angår de dokumenter, som blev undtaget efter § 23, undtog Udenrigsministeriet også indførelsen på aktlisten over disse dokumenter fra aktindsigt.

Den anden afgørelse (vedrørende aktindsigtsanmodning af 4. marts 2015) angår aktindsigt i en liste over akter i Udenrigsministeriet vedrørende indlæggelsen. Ministeriet gav indsigt i en aktliste, men de dokumenter, som var udeladt fra listen i forbindelse med den første afgørelse, blev også her udeladt.

Den tredje afgørelse (vedrørende aktindsigtsanmodning af 6. marts 2015) angår spørgsmålet om aktindsigt i telefonnotater vedrørende kontakt mellem Udenrigsministeriet og henholdsvis Z Hospital, Æ Hospital og Ø Hospital i anledning af indlæggelsen.

Ministeriet identificerede en intern notits som omfattet af anmodningen. Ministeriet undtog den imidlertid fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1. Ministeriet mente ikke, at dokumentet indeholdt

oplysninger, der skulle ekstraheres i medfør af offentlighedslovens § 28, og som ikke var offentligt tilgængelige, jf. offentlighedslovens § 28, stk. 2, nr. 3.

Det fremgår af alle tre afgørelser, at Udenrigsministeriet har overvejet, om de undtagne dokumenter/oplysninger burde udleveres til jer i kraft af princippet om meroffentlighed, men at ministeriet ikke har fundet grundlag herfor.

Nedenfor tager jeg først stilling til afslaget på aktindsigt i dokumenter efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 23, og i den forbindelse til spørgsmålet om ekstrahering efter offentlighedslovens § 28 (pkt. 2). Herefter tager jeg stilling til afslaget på aktindsigt i dokumenter og oplysninger efter bestemmelsen i offentlighedsloven § 32 (pkt. 3).

Spørgsmålet om afslag på indsigt i indførelser i journalen for så vidt angår visse dokumenter er behandlet nedenfor under pkt. 4.

Endelig tager jeg i pkt. 5 stilling til Udenrigsministeriets afslag på aktindsigt i kraft af princippet om meroffentlighed.

2. Afslag på aktindsigt i dokumenter med henvisning til offentlighedslovens § 23 og ekstrahering af oplysninger i disse dokumenter, jf. offentlighedslovens § 28

2.1. § 23 stk.1 nr. 1, i offentlighedsloven (lov nr. 606 af 12. juni 2013 om offentlighed i forvaltningen) lyder således:

”§ 23. Retten til aktindsigt omfatter ikke interne dokumenter. Som interne dokumenter anses
1) dokumenter, der ikke er afgivet til udenforstående,”

Jeg har gennemgået den interne notits omfattet af aktindsigtsansøgningen af 6. marts 2015 og de øvrige dokumenter, som Udenrigsministeriet har undtaget efter bestemmelsen, og jeg er på den baggrund enig med ministeriet i, at der er tale om interne dokumenter. Der er derfor som udgangspunkt ikke ret til aktindsigt.

Jeg bemærker i den forbindelse, at korrespondance mellem Udenrigsministeriet og den danske ambassade i Y-by er intern i offentlighedslovens forstand. Dette følger af § 2 i lov om udenrigstjenesten (lov nr. 150 af 13. april 1983, som ændret ved lov nr. 331 af 14. maj 1997).

2.2. Offentlighedslovens § 28 lyder således:

”§ 28. Retten til aktindsigt i dokumenter omfattet af § 23, § 24, stk. 1, § 25 og § 27, nr. 1-4, omfatter uanset disse bestemmelser oplysninger om en sags faktiske grundlag, i det omfang oplysningerne er relevante for sagen. Det samme gælder oplysninger om eksterne faglige vurderinger, som findes i dokumenter, der er omfattet af § 23, § 24, stk. 1, § 25 og § 27, nr. 1-3.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke, i det omfang

- 1) det vil nødvendiggøre et uforholdsmæssigt ressourceforbrug,
- 2) de pågældende oplysninger fremgår af andre dokumenter, som udleveres i forbindelse med aktindsigten, eller
- 3) oplysningerne er offentligt tilgængelige.”

Pligten til at ekstrahere oplysninger om en sags faktiske grundlag er nærmere beskrevet i forarbejderne til offentlighedsloven. Følgende fremgår bl.a. af lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen i § 28, jf. lovforslag nr. L 144, fremsat den 7. februar 2013, Folketinget 2012-13:

”Det afgørende for, om en oplysning skal ekstraheres efter bestemmelsen i *stk. 1, 1. pkt.*, er – i lighed med, hvad der følger af gældende ret – om der er tale om egentlige faktuelle oplysninger eller andre oplysninger, der bidrager til at supplere sagens bevismæssige grundlag eller i øvrigt tilvejebringes for at skabe klarhed med hensyn til sagens faktiske grundlag.

Udtrykket *oplysninger om en sags faktiske grundlag* i *stk. 1, 1. pkt.*, omfatter på den baggrund ’egentlige faktuelle oplysninger’, som f.eks. oplysninger i et internt dokument om, at der på en motorvejsstrækning passerer 20.000 biler dagligt eller en oplysning – der bygger på undersøgelser og analyser – om, at der på samme motorvejsstrækning tidligere passerede mellem 20.000 og 50.000 biler dagligt, samt andre oplysninger, der medvirker til at skabe klarhed om sagen, herunder oplysninger om de metoder og forudsætninger, som en forvaltningsmyndighed har anvendt ved fastlæggelsen af de ’egentlige faktuelle oplysninger’.

Ekstraheringspligten efter *stk. 1, 1. pkt.*, omfatter ikke interne og eksterne faglige vurderinger samt politiske og strategiske udtalelser, ligesom ekstraheringspligten ikke omfatter tilkendegivelser af standpunkter, argumenter eller vurderinger med hensyn til en sags afgørelse eller oplysninger, der isoleret set gengiver generelle objektive kendsgerninger, der ikke direkte vedrører sagen, f.eks. oplysninger om indholdet af gældende ret.

Det er en betingelse for, at ekstraheringspligten indtræder, at oplysningerne ’er relevante for sagen’. Dette indebærer, at det ikke blot vil være de *oplysninger om sagens faktiske grundlag, som en myndighed har lagt* til grund for sin beslutning i en sag, som skal ekstraheres, men at også faktiske oplysninger, der er indgået i sagen, og som taler imod myndighedens beslutning, skal ekstraheres.

Derimod skal *irrelevante* oplysninger ikke ekstraheres. Irrelevansen kan f.eks. skyldes, at oplysningerne er indgået i sagen ved en fejl (oprindelig irrelevans), eller at sagens udvikling indebærer, at oplysningerne er irrelevante, fordi de er blevet erstattet med bedre og opdaterede oplysninger (efterfølgende irrelevans).

Kravet om, at oplysningen skal være relevant for sagen, indebærer i øvrigt, at oplysninger om sagens faktiske grundlag, der som sådan er relevante, men som fra en overordnet betragtning er af uvæsentlig betydning for sagen (de kan siges at være ligegyldige), ikke skal ekstraheres. Der gælder således en *bagatelgrænse* for de oplysninger, der skal ekstraheres.

Bedømmelsen af, om en oplysning om en sags faktiske grundlag er af relevans for sagen, afhænger af en *konkret vurdering i det enkelte tilfælde*. Den nævnte relevansvurdering skal foretages i forhold til det tidspunkt, hvor aktindsigten begæres, men som nævnt skal ikke blot oplysninger, som en myndighed har lagt til grund, men også oplysninger, der taler imod myndighedens beslutning, ekstraheres.

...

Endvidere fastslår bestemmelsen i *stk. 2, nr. 3*, at der ikke skal foretages ekstrahering, hvis oplysningerne er offentligt tilgængelige. Herved tænkes der navnlig på, at de pågældende oplysninger er tilgængelige for offentligheden via internettet. I sådanne tilfælde kan den aktindsigtssøgende således henvises til, at oplysningerne kan findes på internettet, f.eks. myndighedens hjemmeside.”

Jeg forstår Udenrigsministeriets afgørelse vedrørende din aktindsigtsanmodning af 3. marts 2015 sådan, at det er Udenrigsministeriets opfattelse, at der i de interne dokumenter, der er undtaget fra aktindsigt efter § 23, stk. 1, nr. 1, er oplysninger om sagens faktiske grundlag af relevans for sagen, der i udgangspunktet skal ekstraheres efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 28, stk. 1, 1. pkt.

Jeg er efter min gennemgang af dokumenterne enig i denne vurdering.

Udenrigsministeriet har imidlertid undtaget oplysningerne omfattet af § 28, stk. 1, 1. pkt., fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 32. Jeg tager stilling til dette nedenfor under pkt. 3.

For så vidt angår den interne notits, der i forbindelse med Udenrigsministeriets afgørelse i anledning af aktindsigtsanmodningen af 6. marts 2015 blev undtaget fra aktindsigt efter § 23, stk. 1, nr. 1, må jeg forstå Udenrigsministeriet sådan, at den indeholder oplysninger omfattet af § 28, stk. 1, 1. pkt., men at disse oplysninger er offentligt tilgængelige og derfor alligevel ikke skal ekstraheres, jf. § 28, stk. 2, nr. 3.

I udtalelsen til mig af 13. maj 2015 har Udenrigsministeriet anført, at oplysningerne var offentligt tilgængelige som følge af ”medie C’s dækning af sagen og ved udenrigsministerens besvarelse af [dato] 2015 af spørgsmål nr. (...) (alm.del) fra (...)udvalget”.

Jeg har gennemgået oplysningerne i notitsen og sammenholdt dem med oplysningerne i besvarelsen af spørgsmål nr. (...) og besvarelsen af spørgsmål nr. (...) (alm del) fra (...)udvalget, som Udenrigsministeriet også har henvist til i indledningen til udtalelsen af 13. maj 2015.

Efter denne gennemgang er det min opfattelse, at notitsen indeholder flere oplysninger om sagens faktiske grundlag af relevans for sagen end dem, som fremgår af besvarelsen af folketingsspørgsmålene. Jeg bemærker i den forbindelse, at jeg ikke ved Udenrigsministeriets generelle henvisning til ”medie C’s dækning af sagen” kan efterprøve, om oplysningerne ad den vej er gjort offentligt tilgængelige i offentlighedslovens § 28, stk. 2, nr. 3’s, forstand

Jeg bemærker i øvrigt, at Udenrigsministeriet i afgørelsen af 12. marts 2015 – og ikke først i udtalelsen til mig af 13. maj 2015 – burde have henvist til, hvor oplysningerne var gjort offentligt tilgængelige.

Udenrigsministeriet har i udtalelsen af 13. maj 2015 anført, at i det omfang jeg måtte finde, at notitsen indeholder ekstraheringspligtige oplysninger, kan disse undtages efter bestemmelsen i offentlighedsloven § 32, stk. 2.

Dette tager jeg stilling til umiddelbart nedenfor.

3. Undtagelse af dokumenter/oplysninger efter offentlighedslovens § 32

3.1. Offentlighedslovens § 32 lyder således:

”§ 32. Retten til aktindsigt kan af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer, begrænses i det omfang, fortrolighed følger af EU-retlige eller folkeretlige forpligtelser eller lignende.

Stk. 2. Retten til aktindsigt kan herudover begrænses i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer.”

Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår bl.a. følgende (jf. lovforslag nr. L 144, fremsat den 7. februar 2013, Folketingets 2012-13):

”Bestemmelserne i *stk. 1 og 2* viderefører den gældende lovs § 13, stk. 1, nr. 2, idet det dog i *stk. 1* er præciseret, at retten til aktindsigt – af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer – kan begrænses i det omfang, fortrolighed følger af EU-retlige eller folkeretlige forpligtelser eller lignende. Der henvises til pkt. 4.1.1.17, jf. pkt. 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hermed er det præciseret, at kravet efter den gældende lovs § 13, stk. 1, nr. 2, om, at der i det enkelte tilfælde efter en konkret vurdering skal påvises en nærliggende risiko for, at udenrigspolitiske interesser m.v. vil lide skade, ikke skal finde anvendelse i forhold til de tilfælde, der er omfattet af *stk. 1*. Retten til aktindsigt kan således i almindelighed begrænses, fordi der foreligger en forpligtelse af folkeretlig karakter m.v. til at hemmeligholde oplysningerne eller dokumenterne, idet et brud på en sådan forpligtelse generelt må antages at skade Danmarks forhold til internationale organisationer m.v.

...

Bestemmelsen indebærer for det andet, at retten til aktindsigt kan begrænses i det omfang, fortrolighed følger af *folkeretlige forpligtelser eller lignende*. Herved sigtes til de tilfælde, hvor det følger af traktatbestemmelser, folkeretlige retssædvaner eller fast international praksis, at Danmark er forpligtet til at hemmeligholde oplysninger og dokumenter.

Endvidere sigtes der til de tilfælde, hvor et andet land eller en international organisation har en *berettiget forventning* om, at oplysningerne ikke offentliggøres. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis det pågældende land eller internationale organ i forbindelse med fremsendelsen af dokumenterne skriftligt eller mundtligt tilkendegiver, at man forventer, at Danmark ikke offentliggør oplysningerne i dokumentet.

Det er dog en forudsætning for at anvende bestemmelsen, at forvaltningsmyndighederne i det enkelte tilfælde oplyser, dels om der gælder en folkeretlig forpligtelse eller praksis m.v., der indebærer, at oplysninger ikke kan offentliggøres, dels om de foreliggende oplysninger er omfattet af forpligtelsen.

Endvidere er det en forudsætning for at anvende bestemmelsen, at oplysningerne ikke er gjort offentligt tilgængelige af den pågældende internationale organisation eller det pågældende fremmede land, eller at oplysningerne ikke i øvrigt er tilgængelige hos organisationen eller det andet land ved brug af almindelige regler om aktindsigt.

Henset til den stigende åbenhed om internationale forhold, bør en forvaltningsmyndighed, medmindre det er åbenbart, at oplysningerne kan udleveres eller nægtes udleveret, i almindelighed indhente en udtalelse fra vedkommende internationale organisation eller fremmede land med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt oplysningerne kan udleveres.

En forvaltningsmyndighed kan således ikke meddele afslag på en anmodning om aktindsigt med henvisning til, at myndigheden ikke har kendskab til, hvorvidt de omhandlede dokumenter er tilgængelige i vedkommende internationale organisation eller fremmede land.

...

Efter bestemmelsen i *stk. 2* kan retten til aktindsigt udover de i *stk. 1* nævnte tilfælde begrænses i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer. Denne bestemmelse er identisk med bestemmelsen i den gældende lovs § 13, *stk. 1, nr. 2*, og det er fortsat en betingelse for at undtage oplysninger efter bestemmelsen, at der er en nærliggende fare, at rigets udenrigspolitiske interesser m.v. vil lide skade.

...

Det er – i modsætning til bestemmelsen i *stk. 1* – en betingelse for at kunne undtage oplysninger efter *stk. 2*, at der er en *nærliggende fare* for, at rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer, vil lide skade. ”

3.2. Udenrigsministeriet har om baggrunden for at undtage dokumenter og oplysninger fra aktindsigt efter bestemmelsen i offentlighedsloven § 32, *stk. 1*, anført, at kontakten mellem ministeriet og de x-landske myndigheder – herunder med den herværende ambassadør – foregik under en klar forventning om, at den faste internationale praksis om fortrolighed vedrørende sådanne drøftelser blev iagttaget. Det gælder efter ministeriets vurdering ikke kun selve indholdet af drøftelserne, men også omfanget af og tidspunkter for disse.

Diskretionsforbeholdet i det foreliggende tilfælde følger efter ministeriets opfattelse af den stiltiende indbyrdes anerkendte efterlevede kutyme om diskretion i forbindelse med informationsudveksling vedrørende politiske, herunder pressemæssige, forhold i det bilaterale samarbejde mellem to lande. Den nærmere rækkevidde heraf afhænger af den konkrete situation, hvor informationer udveksles, sagens karakter samt den praksis og kultur med hensyn til fortrolighed, der findes i samarbejdsforholdet med det pågældende land.

Udenrigsministeriet har herudover anført, at det er ministeriets opfattelse, at de pågældende oplysninger – herunder tidspunkter for og omfanget af telefonsamtalerne – ligeledes vil kunne undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 32, stk. 2.

Det er således Udenrigsministeriets vurdering, at der er en nærliggende fare for, at Danmarks forhold til X-land vil lide skade, hvis de pågældende oplysninger offentliggøres. Skadevirkningen består bl.a. i, at den arbejdsmæssige forbindelse mellem Udenrigsministeriet i København og den x-landske ambassade vil lide skade for så vidt angår muligheden for uformelle drøftelser, hvis de x-landske myndigheder ikke kan have tillid til, at de oplysninger, som er udvekslet som led i det diplomatiske samarbejde mellem de to lande, ikke bliver videregivet til offentligheden.

Vurderingen af skadevirkningen er baseret på ministeriets erfaringer på området, og problemstillingen blev drøftet med ministeriets sagkyndige, herunder på den danske ambassade i Y-by.

Særligt for så vidt angår eventuelle ekstraheringspligtige oplysninger i den interne notits om telefonsamtalerne med hospitalerne, jf. ovenfor, har ministeriet henvist til, at offentliggørelse af disse oplysninger indebærer en nærliggende fare for, at Danmarks forhold til X-land vil lide skade, og at oplysningerne derfor kan undtages efter § 32, stk. 2.

3.3. Folketingets Ombudsmand har i flere tidligere sager efter offentlighedsloven (herunder den gældende offentlighedslov, jf. sagen offentliggjort i Folketingets Ombudsmands beretning som sag 2015-14) anerkendt, at tavshedspligt kan følge af folkeretlige retssædvaner eller kutymer.

Det er således min opfattelse, at der i offentlighedslovens § 32, stk. 1's, forstand kan foreligge en berettiget forventning om hemmeligholdelse, uden at der i forbindelse med fremsendelse af dokumenter eller afgivelse af oplysninger foreligger en egentlig tilkendegivelse af, at de danske myndigheder ikke bør offentliggøre dokumenterne.

Efter min gennemgang af sagen og ud fra det, som Udenrigsministeriet har anført om forudsætningerne for udvekslingen af dokumenter og oplysninger, har jeg ikke grundlag for at tilsidesætte Udenrigsministeriets vurdering af, at de x-landske myndigheder – baseret på en international kutyme om diskretion i forbindelse med informationsudveksling vedrørende politiske forhold i det bilaterale samarbejde mellem de to lande – havde en berettiget forventning om, at oplysningerne ikke ville blive offentliggjort.

Jeg er derfor enig med ministeriet i, at de dokumenter og oplysninger i sagen, som blev udvekslet eller fremkom i forbindelse med den direkte kontakt med de x-landske myndigheder, herunder ambassadøren, kunne undtages fra aktindsigt efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 32, sk. 1.

For så vidt angår de øvrige oplysninger, herunder oplysningerne i den interne notits vedrørende kontakten til hospitalerne, har Udenrigsministeriet – sådan som det kræves efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 32, stk. 2 – foretaget en konkret vurdering af, at der er nærliggende fare for, at Danmarks forhold til X-land vil lide skade, hvis oplysningerne offentliggøres. Jeg mener heller ikke, at jeg kan tilsidesætte denne vurdering, og jeg kan derfor ikke kritisere, at oplysningerne blev undtaget med henvisning til offentlighedslovens § 32, stk. 2.

Dette betyder, at jeg for så vidt angår afgørelsen i anledning af aktindsigtsanmodningen af 3. marts 2015 ikke kan kritisere, at Udenrigsministeriet undtog de to dokumenter i deres helhed efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 32, stk. 1, og at jeg heller ikke kan kritisere, at de ekstraheringspligtige oplysninger i de interne dokumenter blev undtaget efter henholdsvis offentlighedslovens § 32, stk. 1 og 2.

Som det fremgår ovenfor i pkt. 2, er det min opfattelse, at notitsen om telefonsamtalerne med hospitalerne (jf. afgørelsen i anledning af aktindsigtsanmodningen af 6. marts 2015) indeholder flere oplysninger, der var ekstraheringspligtige efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., end ministeriet selv mente i afgørelsen af 12. marts 2015.

Ministeriet har imidlertid i udtalelsen til mig af 13. maj 2015 anført, at det i omfang jeg måtte finde, at notitsen indeholdt sådanne yderligere ekstraheringspligtige oplysninger, kan disse oplysninger undtages efter offentlighedslovens § 32, stk. 2.

Denne vurdering er jeg således enig i, og på den baggrund kan jeg ikke kritisere, at der ikke blev givet indsigt i oplysninger i notitsen.

4. Undtagelse af oplysninger om indførelser i journaler for visse dokumenter omfattet af aktindsigtsanmodningerne

4.1. Det følger af offentlighedslovens § 7, stk. 2, nr. 2, at retten til aktindsigt omfatter ”indførelser i journaler, register og andre fortegnelser vedrørende den pågældende sags dokumenter”.

Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår bl.a. følgende, jf. lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013:

”Bestemmelsen indebærer, at den pågældende myndighed m.v. på eget initiativ – og samtidig med sagens øvrige dokumenter – skal meddele aktindsigt i journalindførelsen (aktlisten). Den aktindsigtssøgende har således et selvstændigt krav på aktindsigt i journalindførelsen, og afslag herpå kan alene meddeles, hvis den pågældende indførelse indeholder oplysninger, der i sig selv er omfattet af de bestemmelser i loven, der undtager oplysninger fra retten til aktindsigt, jf. lovforslagets §§ 30-35, eller hvis oplysningerne er omfattet af særlovgivningens undtagelsesbestemmelser.”

Se også Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med kommentarer, 2014, s. 200-202.

4.2. Udenrigsministeriet har i forbindelse med to af afgørelserne af 12. marts 2015 undtaget indførelser i journalen for så vidt angår et antal interne dokumenter omfattet af offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1.

Jeg forstår ministeriet sådan, at hjemlen til at undtage oplysningerne om dokumenterne i aktlisten er bestemmelserne i offentlighedslovens § 32, stk. 1 og 2.

Ministeriet har nærmere anført, at forventningen om fortrolighed hos de x-landske myndigheder ikke kun angik indholdet af selve drøftelserne, men også omfanget af og tidspunkter for disse. Udenrigsministeriet har på den baggrund vurderet, at det slet ikke ville være muligt at meddele indsigt i nogen form for oplysninger om dokumenterne, da en offentliggørelse ville indebære en offentliggørelse af omfanget af og tidspunkter for de telefoniske drøftelser med de x-landske myndigheder.

Ministeriet har også anført, at der er en nærliggende fare for, at Danmarks forhold til X-land vil lide skade, hvis oplysninger om tidspunkter for og omfanget af telefonsamtalerne offentliggøres, jf. nærmere omtalen af § 32, stk. 2, i afsnittet ovenfor.

4.3. Jeg mener ikke, at jeg kan tilsidesætte Udenrigsministeriets konkrete vurdering af skadevirkningen af offentliggørelse af oplysninger om omfanget af og tidspunktet for de telefoniske drøftelser med de x-landske myndigheder og heller ikke af, at det var nødvendigt helt at undtage indførelserne i journalen fra aktindsigt for ikke at afsløre noget om omfanget og tidspunktet.

Jeg kan på den baggrund ikke kritisere, at Udenrigsministeriet gav delvist afslag på aktindsigt i aktlister knyttet til sagen, jf. bestemmelsen i offentlighedslovens § 32, stk. 2.

5. Meroffentlighed

5.1. Offentlighedslovens § 14, stk. 1, om meroffentlighedsprincippet lyder således:

”§ 14. Det skal i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt overvejes, om der kan gives aktindsigt i dokumenter og oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af §§ 23-35. Der kan gives aktindsigt i videre omfang, medmindre det vil være i strid med anden lovgivning, herunder regler om tavshedspligt og regler i lov om behandling af personoplysninger.”

5.2. Det fremgår af afgørelserne, at Udenrigsministeriet overvejede, om der var grundlag for at udlevere de undtagne oplysninger og dokumenter efter princippet om meroffentlighed, men ministeriet fandt ikke grundlag herfor.

Ministeriet foretog i den forbindelse en afvejning af på den ene side de hensyn, der ligger til grund for offentlighedslovens § 23 og 32 og på den anden side den berettigede interesse, som I som journalister måtte antages at have i, at anmodningerne blev imødekommet.

5.3. Jeg kan ikke kritisere ministeriets vurdering.

For så vidt angår oplysningerne undtaget efter i hvert fald § 32, stk. 1, bemærker jeg, at disse formentlig må anses for omfattet af tavshedspligt, og at der allerede af den grund ikke kan gives meraktindsigt i dem.

Jeg foretager mig ikke mere i sagen.

Med venlig hilsen

Jørgen Steen Sørensen

Kopi til:

Udenrigsministeriet

Sagsfremstilling

Medie C v/journalist B anmodede den 25. februar 2015 Udenrigsministeriet om aktindsigt i ”al korrespondance mellem Udenrigsministeriet og henholdsvis Z Hospital, Æ Hospital og Ø Hospital i perioden fra 1. november og frem til dags dato”.

Den 3. marts 2015 anmodede han ministeriet om aktindsigt på følgende måde:

”...

- Alt korrespondance mellem Udenrigsministeriet og det x-landske udenrigsministerium omhandlende ambassadør D fra 1. november 2014 og frem til dags dato.
- Alt korrespondance mellem den danske ambassade i X-land og det x-landske udenrigsministerium omhandlende ambassadør D fra 1. november 2014 og frem til dags dato.
- Alt korrespondance mellem den danske ambassade i X-land og Udenrigsministeriet omhandlende ambassadør D fra 1. november 2014 og frem til dags dato.”

Den 4. marts 2015 anmodede medie C v/journalist A ministeriet om aktindsigt i ”en liste over akter i Udenrigsministeriet vedrørende indlæggelsen af den x-landske ambassadør D’s mor siden december 2014”.

Den 5. marts 2015 skrev Udenrigsministeriet til B, at ministeriet ikke havde identificeret dokumenter omfattet af aktindsigtsanmodningen af 25. februar 2015. B skrev i den anledning samme dag til ministeriet,

at han ikke helt forstod svaret, da han i forbindelse med en tidligere kontakt til ministeriet var blevet fortalt, at der havde været to telefonsamtaler mellem ministeriet og hospitalerne i sagen.

Udenrigsministeriet svarede den 6. marts 2015, at det var korrekt, at der havde været to telefoniske hospitalshenvendelser til ministeriet, men at der ikke fandtes nogen korrespondance med hospitalerne i sagen. B anmodede i forlængelse heraf samme dag om aktindsigt i ”alle telefonnotater, der er udarbejdet på baggrund af korrespondance mellem Udenrigsministeriet og henholdsvis Z Hospital, Æ Hospital og Ø Hospital i perioden fra 1. november og frem til dags dato”.

Udenrigsministeriet traf den 12. marts 2015 afgørelser i anledning af de tre aktindsigtsanmodninger. Af afgørelsen i anledning af aktindsigtsanmodningen af 3. marts 2015 fremgår bl.a. følgende:

”Udenrigsministeriet har foretaget en søgning i ministeriets journalsystem mv. efter dokumenter, der er omfattet af aktindsigtsanmodningen. Udenrigsministeriet har identificeret dokumenter, som vurderes, at være omfattet af din anmodning. Aktlisten over de pågældende dokumenter vedlægges. Herudover vedlægges det dokument (akt nr. 1 på aktlisten), der gives aktindsigt i.

Det bemærkes, at Udenrigsministeriet har fundet det nødvendigt at undtage et antal akter, der vedrører kontakten mellem de x-landske myndigheder, herunder den herværende ambassadør, og Udenrigsministeriet, herunder ambassaden i Y-by, fra adgangen til aktindsigt. Udenrigsministeriet har også fundet det nødvendigt at undtage indførsler i journalsystemet vedrørende visse af disse akter fra adgangen til aktindsigt. Disse akter figurerer ikke på aktlisten. Det bemærkes, at de akter, der ikke figurerer på aktlisten, alle er interne dokumenter, der således som udgangspunkt er undtaget fra aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af § 2 i lov om udenrigstjenesten, at Udenrigsministeriet og de diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet udgør én myndighed.

De oplysninger i de interne dokumenter, der vedrører sagens faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger – og således skal ekstraheres i medfør af offentlighedslovens § 28 – er undtaget efter offentlighedslovens § 32.

Det samme gælder dokumenterne, der er anført på aktlisten som nr. 2 og 3, der undtages i deres helhed.

Det fremgår således af offentlighedslovens § 32, stk. 1, at retten til aktindsigt kan begrænses af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer, i det omfang fortrolighed følger af EU-retlige eller folkeretlige forpligtelser eller lignende.

Der kan ligeledes henvises til offentlighedslovens § 32, stk. 2, hvoraf det fremgår, at retten til aktindsigt ligeledes kan begrænses, i det omfang det er nødvendigt til beskyttelse af væsentligt hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer.

Det er Udenrigsministeriets vurdering, at størstedelen af kontakten mellem Udenrigsministeriet og de x-landske myndigheder, herunder den herværende ambassadør, er foregået under en klar forventning om, at den faste internationale praksis om fortrolighed vedrørende sådanne drøftelser blev iagttaget. Det gælder – i en sag af den foreliggende karakter – efter Udenrigsministeriets vurdering i vidt omfang ikke kun selve indholdet af drøftelserne, men også omfanget af og tidspunkterne for disse.

Det er således Udenrigsministeriets vurdering, at der er en nærliggende fare for, at Danmarks forhold til X-land vil lide skade, hvis de pågældende oplysninger offentliggøres.

Udenrigsministeriet har overvejet, om de undtagne oplysninger burde udleveres til dig efter princippet om meroffentlighed i offentlighedslovens § 14, stk. 1. Udenrigsministeriet har i den forbindelse foretaget en afvejning af på den ene side de hensyn, der ligger til grund for offentlighedslovens § 23 og 32, og på den anden side den berettigede interesse, du som journalist må antages at have i, at anmodningen om aktindsigt imødekommes fuldt ud. Udenrigsministeriet har på den baggrund ikke fundet grundlag for at udlevere de pågældende oplysninger. ”

I afgørelsen i anledning af aktindsigtsanmodningen af 4. marts 2015 skrev Udenrigsministeriet bl.a.:

”Udenrigsministeriet har foretaget en søgning i ministeriets journalsystem mv. efter dokumenter af den i aktindsigtsanmodningen nævnte karakter. Udenrigsministeriet har identificeret en række dokumenter, som vurderes at være omfattet af din anmodning. Aktlisten over de pågældende dokumenter vedlægges.

Det bemærkes, at Udenrigsministeriet har fundet det nødvendigt at undtage de nærmere oplysninger om et antal akter, der vedrører kontakten mellem de x-landske myndigheder, herunder den herværende ambassadør selv, og Udenrigsministeriet, herunder ambassaden i Y-by, fra adgangen til aktindsigt. Disse akter figurerer således ikke på aktlisten.

Der kan i den forbindelse henvises til offentlighedslovens § 32, stk. 1, hvoraf det fremgår, at retten til aktindsigt kan begrænses af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer, i det omfang fortrolighed følger af EU-retlige eller folkeretlige forpligtelser eller lignende.

Der kan ligeledes henvises til offentlighedslovens § 32, stk. 2, hvoraf det fremgår, at retten til aktindsigt ligeledes kan begrænses i det omfang det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer.

Det er Udenrigsministeriets vurdering, at størstedelen af kontakten mellem Udenrigsministeriet og de x-landske myndigheder, herunder den herværende ambassadør, er foregået under en klar forventning om, at den faste internationale praksis om fortrolighed vedrørende sådanne drøftelser, blev iagttaget. Det gælder – i en sag af den foreliggende karakter – efter Udenrigsministeriets vurdering i vidt omfang ikke kun selve indholdet af drøftelserne, men også omfanget af og tidspunkterne for disse.

Det er således Udenrigsministeriets vurdering, at der er en nærliggende fare for, at Danmarks forhold til X-land vil lide skade, hvis de pågældende oplysninger offentliggøres.

Udenrigsministeriet har overvejet, om de undtagne oplysninger burde udleveres til dig efter princippet om meroffentlighed i offentlighedslovens § 14, stk. 1. Udenrigsministeriet har i den forbindelse foretaget en afvejning af på den ene side de hensyn, der ligger til grund for offentlighedslovens § 32, og på den anden side den berettigede interesse, du som journalist må antages at have i, at anmodningen om aktindsigt imødekommes fuldt ud. Udenrigsministeriet har på den baggrund ikke fundet grundlag for at udlevere de pågældende oplysninger. ”

Af afgørelsen i anledning af aktindsigtsanmodningen af 6. marts 2015 fremgår bl.a. følgende:

”Aktindsigtsanmodningen er en opfølgning på Udenrigsministeriets brev af 5. marts 2015 til dig, hvor ministeriet oplyste, at der ikke var identificeret dokumenter, der var omfattet af din aktindsigtsanmodning af 25. februar 2015.

Udenrigsministeriet kan i anledning af din aktindsigtsanmodning af 6. marts 2015 oplyse, at der ikke findes egentlige telefonnotater, der er omfattet af din aktindsigtsanmodning.

Udenrigsministeriet har imidlertid identificeret en enkelt intern notits, der bl.a. vedrører telefoniske drøftelser med sygehusvæsenet. På den baggrund har Udenrigsministeriet vurderet notitsen til at være omfattet af din anmodning om aktindsigt.

Det følger af offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1, at retten til aktindsigt ikke omfatter interne dokumenter. Efter bestemmelsen anses dokumenter, der ikke er afgivet til udenforstående som interne.

Udenrigsministeriet har på det grundlag undtaget den nævnte notits fra retten til aktindsigt.

Dokumentet ses ikke at indeholde oplysninger om sagens faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, der skal ekstraheres i medfør af offentlighedslovens § 28, og som ikke er offentligt tilgængelige, jf. offentlighedslovens § 28, stk. 2, nr. 3.

Udenrigsministeriet har overvejet, om det undtagne dokument burde udleveres til dig efter princippet om meroffentlighed i offentlighedslovens § 14, stk. 1. Udenrigsministeriet har i den forbindelse foretaget en afvejning af på den ene side de hensyn, der ligger til grund for offentlighedslovens § 23, og på den anden side den berettigede interesse, du som journalist må antages at have i, at anmodningen om aktindsigt imødekommes. Udenrigsministeriet har på den baggrund ikke fundet grundlag for at udlevere det pågældende dokument. ”

B stillede i e-mail af 23. marts 2015 nogle opklarende spørgsmål til aktindsigtsafgørelserne.

Han spurgte bl.a. om, det var korrekt forstået, at der i sagen fandtes et antal akter om kontakt mellem Udenrigsministeriet og de x-landske myndigheder, som helt var blevet udeladt fra aktindsigt med henvisning til offentlighedslovens § 32, og om Udenrigsministeriet kunne sige noget om tidspunktet for disse kontakter. Udenrigsministeriet svarede i en e-mail af 24. marts 2015 bekræftende på det første spørgsmål og benægtende på det andet. For så vidt angik det andet spørgsmål henviste ministeriet til, at begrundelsen fremgik af afgørelserne.

Den 22. april 2015 klagede I (B og A) til mig over de tre aktindsigtsafgørelser. I anførte bl.a., at der havde været divergerende meldinger fra myndighederne undervejs i sagen, og at det derfor i sagens natur var i offentlighedens interesse, at pressen havde mulighed for at kontrollere, hvordan sagsgangen havde været. I særdeleshed var det i offentlighedens interesse at få fuld klarhed over, hvordan den x-landske ambassadørs mor kunne få ...så hurtigt, og uden at eksempelvis hospitalets ledelse var informeret om det.

I forbindelse med en undersøgelse af sagen ønskede I bl.a. at få at vide, om der var oplysninger om faktiske forhold, som I havde krav på indsigt i, og om ministeriet kunne undlade at give indblik i, hvilke akter der fandtes i sagen.

Jeg bad i anledning af jeres klage den 28. april 2015 Udenrigsministeriet om en udtalelse og om at låne akterne i sagerne.

I en udtalelse af 13. maj 2015 skrev Udenrigsministeriet bl.a. således:

”Indledningsvist bemærkes for en god ordens skyld, at den sag, som aktindsigtsanmodningen vedrører, har givet anledning til spørgsmål fra Folketinget til udenrigsministeren. Der henvises til udenrigsministerens besvarelse af [dato] 2015 af spørgsmål nr. (...) (alm. del) fra (...)udvalget, udenrigsministerens besvarelse af [dato] 2015 af spørgsmål nr. (...) og (...) (alm. del) fra (...)udvalget samt spørgsmål nr. (...) (alm. del) fra (...)udvalget (endnu ikke besvaret). Sagen har ligeledes dannet grundlag for folketingsspørgsmål til sundhedsministeren og justitsministeren.

...

Om baggrunden for at undtage visse akter fra aktindsigt under henvisning til offentlighedslovens § 32, stk. 1 og 2, kan der overordnet henvises til det, som Udenrigsministeriet anførte i afgørelserne af 12. marts 2015.

Det var – og er – således Udenrigsministeriets vurdering, at størstedelen af kontakten mellem Udenrigsministeriet og de x-landske myndigheder, herunder den herværende ambassadør, foregik under en klar forventning om, at den faste internationale praksis om fortrolighed vedrørende sådanne drøftelser blev iagttaget. Som anført i afgørelsen gjaldt denne praksis – i en sag af den foreliggende karakter – efter Udenrigsministeriets vurdering i vidt omfang ikke kun selve indholdet af drøftelserne, men også omfanget af og tidspunkterne for disse. Udenrigsministeriet undtog på den baggrund alle interne dokumenter fra aktindsigt og – i modsætning til de eksterne dokumenter – ligeledes fra aktlisten. Det bemærkes, at det ikke ville være muligt at meddele overordnede oplysninger om disse interne akter, uden at det ville indebære en offentliggørelse af tidspunkterne for og omfanget af de telefoniske drøftelser med de x-landske myndigheder. Det bemærkes tillige, at alle akter, der vedrører kontakten mellem Udenrigsministeriet og de x-landske myndigheder er fjernet fra aktlisten, uanset hvordan akten er benævnt på selve aktlisten. Det er således Udenrigsministeriets vurdering, at det må anses for en nærliggende antagelse, at de enkelte akter omhandler konkrete kontakter med de x-landske myndigheder, selvom titlen ikke nødvendigvis afspejler dette.

På den baggrund er dokumenterne undtaget fra aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 32, stk. 1, hvoraf følger, at retten til aktindsigt kan begrænses af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer, i det omfang fortrolighed følger af EU-retlige eller folkeretlige forpligtelser el. lign.

Diskretionsforbeholdet i det foreliggende tilfælde følger af den stiltiende indbyrdes anerkendte og efterlevede kutyme om diskretion i forbindelse med informationsudveksling vedrørende politiske, herunder presse-mæssige forhold i det bilaterale samarbejde mellem to lande. Den nærmere rækkevidde heraf afhænger af den konkrete situation, hvor informationer udveksles, sagens karakter samt den praksis og

kultur med hensyn til fortrolighed, der findes i samarbejdsforholdet med det pågældende land. Udenrigsministeriet vurderer derfor i sager som den foreliggende, under hvilke forudsætninger informationsudvekslingen er foregået. I de tilfælde, hvor oplysningerne er modtaget og udvekslet som led i et diplomatisk samarbejde med forbehold om diskretion enten under forudgående udtrykkelig tilkendegivelse fra samtalepartnerne eller under stiltiende indbyrdes anerkendt og efterlevet kutyme, er det Udenrigsministeriets opfattelse, at retten til aktindsigt i sådanne oplysninger kan begrænses i medfør af offentlighedslovens § 32, stk. 1.

Hertil kommer, at det er Udenrigsministeriets vurdering, at de pågældende oplysninger – herunder tidspunkter for og omfanget af telefonsamtalerne – ligeledes vil kunne undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 32, stk. 2, hvoraf følger, at retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer.

Det er således Udenrigsministeriets vurdering, at der er en nærliggende fare for, at Danmarks forhold til X-land vil lide skade, hvis de pågældende oplysninger offentliggøres. Det kan nærmere oplyses, at det er Udenrigsministeriets vurdering, at det fremtidige samarbejde mellem Danmark og de x-landske myndigheder, herunder ikke mindst den arbejdsmæssige forbindelse mellem Udenrigsministeriet i København og den herværende x-landske ambassade, vil lide skade, særligt for så vidt angår Udenrigsministeriets muligheder for uformelle drøftelser med de herværende x-landske diplomater, hvis de x-landske myndigheder ikke kan have tillid til, at de oplysninger, som er udvekslet som led i det diplomatiske samarbejde mellem de to lande, ikke bliver videregivet til offentligheden.

Det bemærkes, at Udenrigsministeriets vurdering af den mulige skadevirkning er baseret på ministeriets erfaringer på området, og at problemstillingen blev drøftet med ministeriets sagkyndige, herunder på den danske ambassade i Y-by.

Det bemærkes i øvrigt, at der for så vidt angår de akter, som blev undtaget fra aktlisten, er tale om interne dokumenter, der som udgangspunkt er undtaget fra aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 23. De pågældende akter indeholder efter Udenrigsministeriets vurdering kun i begrænset omfang oplysninger om sagens faktiske grundlag, der er relevante for sagen, og således som udgangspunkt skal ekstraheres efter offentlighedslovens § 28, stk. 1.

Det anførte om rigets udenrigspolitiske interesser skal således, for så vidt angår disse akter, alene ses i relation til de ekstraheringspligtige oplysninger. Dog er de ikke-ekstraheringspligtige interne vurderinger og overvejelser mv. ligeledes udenrigspolitisk følsomme, hvilket har haft indvirkning på Udenrigsministeriets vurdering af, hvorvidt der skulle meddeles meroffentlighed i disse oplysninger.

Det skal således bemærkes, at Udenrigsministeriet overvejede, om de undtagne oplysninger og dokumenter burde udleveres til de pågældende journalister efter princippet om meroffentlighed i offentlighedslovens § 14, stk. 1. Udenrigsministeriet foretog i den forbindelse en afvejning af på den ene side de hensyn, der ligger til grund for offentlighedslovens § 23 og § 32, og på den anden side den berettigede interesse, som de to journalister måtte antages at have i, at anmodningerne om aktindsigt blev imødekommet fuldt ud. Udenrigsministeriet fandt på den baggrund ikke grundlag for at udlevere de pågældende oplysninger og dokumenter.

Særligt for så vidt angår Udenrigsministeriets svar på journalist B's anmodning af 6. marts 2015 bemærkes, at Udenrigsministeriet i afgørelsen af 12. marts 2015 alene har henvist til offentlighedslovens § 23 (om interne arbejdsdokumenter) som grundlag for afslaget på aktindsigt. Det bemærkes i den forbindelse, at det efter Udenrigsministeriets vurdering kun er en begrænset del af oplysningerne i notitsen, der vedrører sagens faktiske grundlag og er relevante for sagen, og som derfor som udgangspunkt skal ekstraheres efter offentlighedslovens § 28, stk. 1. Det drejer sig således om oplysningerne om moderens sygdom og opholdsgrundlag. Derimod kan det øvrige indhold af telefonsamtalen, som det er beskrevet i notitsen, ikke anses for ekstraheringspligtigt.

Det er således Udenrigsministeriets vurdering, at der i vidt omfang er tale om oplysninger, der ikke kan siges at vedrøre sagens faktiske grundlag. Hertil kommer, at flere oplysninger næppe er 'relevante for sagen' i offentlighedslovens forstand.

De ekstraheringspligtige oplysninger er offentligt tilgængelige, herunder som følge af medie C's dækning af sagen og ved udenrigsministerens besvarelse af [dato] 2015 af spørgsmål nr. (...) (alm. del) fra (...)udvalget. De pågældende oplysninger skal således ikke ekstraheres, jf. offentlighedslovens § 28, stk. 2, nr. 3.

Det bemærkes, at i det omfang ombudsmanden måtte finde, at notitsen indeholder ekstraheringspligtige oplysninger, vil disse kunne undtages efter offentlighedslovens § 32, stk. 2. Det er således Udenrigsministeriets vurdering, at en offentliggørelse af de pågældende interne overvejelser indebærer en nærliggende fare for, at Danmarks forhold til X-land vil lide skade. Der henvises til det anførte herom ovenfor. ”

Jeg sendte den 20. maj 2015 Udenrigsministeriets udtalelse til jer med henblik på eventuelle bemærkninger.

I en e-mail af samme dag anførte I, at ministeriets vurdering af, at nogle oplysninger ikke var ”relevante for sagen i offentlighedslovens forstand”, var udtryk for censur.